

Odluka:

Pž 3798/05-3

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž 3798/05-3

Datum odluke: 17.5.2006 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Viktorije Lovrić, kao predsjednika vijeća, te Dubravke Zubović i Branke Ćiraković, kao članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom VINOGRADAR d.d. u stečaju, Vis, koga zastupa stečajni upravitelj Ivo Bučan iz Mravinaca, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKE, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, Gradansko-upravni odjel, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-11/01 od 12. svibnja 2005. godine, nakon vijećanja u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 17. svibnja 2006. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-11/01 od 12. svibnja 2005. godine i predmet se vraća istom sudu na ponovni postupak.

Trgovački sud u Splitu je rješenjem poslovni broj St-11/01 od 12. svibnja 2005. godine potvrdio Odluku o prodaji imovine dužnika kao cjeline, donesene na Skupštini vjerovnika održanoj dana 18. studenoga 2004. godine i javno objavljenoj u „Narodnim novinama“ broj 22/05 od 16. veljače 2005. godine.

Protiv ovoga rješenja pravovremenu žalbu je izjavio stečajni vjerovnik zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka. Ističe da se sporna odluka protivi odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, odredbama Zakona o poljoprivrednom zemljištu te odredbama Stečajnog zakona. Iako je većina stečajnih vjerovnika na Skupštini vjerovnika 18. studenoga 2004. godine izglasala spornu odluku, prvostupanjski sud ju je trebao ukinuti, jer ta odluka je suprotna članku 163a. Stečajnog zakona kojom je propisano da se imovina stečajnog dužnika može prodati kao cjelina, ali samo ona imovina koja je imovina dužnika. Obzirom imovina koja se navodi u pobijanoj odluci – nije imovina stečajnog dužnika, već temeljem odredaba Zakona o poljoprivrednom zemljištu i Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, je to imovina stečajnog vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE, nije bilo uvjeta za donošenje pobijane odluke. Ističe da je sud bio obaviješten o postupcima stečajnog vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE, jer ističe da su pokrenuta četiri postupka za izlučenje imovine i utvrđenje prava vlasništva na imovini čija se prodaja oglašava. Obzirom pobijanom odlukom sud dozvoljava nezakonito raspolaganje imovinom, predlaže da drugostupanjski sud ukine sporno rješenje.

Žalba je osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje temeljem članka 365. stavak 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, u nastavku teksta: ZPP) u vezi sa člankom 6. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03, u nastavku teksta: SZ), te u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, te preuranjeno donio pobijanu odluku.

Iz spisa tj. iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-11/01 od 8. veljače 2002. godine otvoren stečajni postupak nad trgovačkim društvom VINOGRADAR d.d. u stečaju, Vis, kao stečajnim dužnikom.

Na Skupštini vjerovnika 18. studenoga 2004. godine vjerovnici su donijeli Odluku o prodaji imovine dužnika kao cjeline.

Protiv ove Odluke vjerovnika, prigovor su podnijeli vjerovnici: REPUBLIKA HRVATSKA i GRAD VIS.

Sud prvoga stupnja se u obrazloženju pobijanog rješenja poziva na odredbu članka 163a. Stečajnog zakona, prema kojoj odredbi, odluku o prodaji donosi stečajni sudac kad su ispunjeni uvjeti iz članka 155a. stavak 5. i vjerovnici na izvještajnom ročištu.

Prema članku 163a. stavak 6. Stečajnog zakona, Odluku vjerovnika će stečajni sudac potvrditi rješenjem ako ocjeni da se prodajom vjerovnici ne dovode u nepovoljniji položaj glede namirenja od onoga u kojemu bi bili kad bi se imovina dužnika unovčila po pojedinim dijelovima.

Sud prvoga stupnja zaključuje da se prodajom imovine Dužnika kao cjeline vjerovnici ne dovode u nepovoljniji položaj glede namirenja od onoga u kojemu bi bili kad bi se imovina dužnika unovčila po pojedinim dijelovima. Upravo suprotno, sud prvoga stupnja ocjenjuje kako se prodajom imovine Dužnika kao cjeline, svi vjerovnici dovode u znatno povoljniji položaj od onoga u kojem bi bili kada bi se imovina dužnika unovčavala po pojedinim dijelovima. Sud prvoga stupnja posebno naglašava kako veliki dio vrijednosti imovine čini poljoprivredno zemljište koje po Zakonu o poljoprivrednom zemljištu („Narodne novine“ broj 66/01, 87/02 i 48/05), za sada nije uključeno u temeljni kapital Dužnika, a na većem dijelu tog poljoprivrednog zemljišta se nalaze dugogodišnji nasadi vinograda na kojima se i tijekom stečajnog postupka obavlja proizvodna aktivnost Dužnika.

U obrazloženju pobijanog rješenja, posebno se ističe kako predmet prodaje prema Odluci o prodaji, nije samo poljoprivredno zemljište, već posjed poljoprivrednog zemljišta. U Odluci je jasno navedeno kako se prodaje posjed, a ne i pravo vlasništva, te svaki budući kupac će sa time biti jasno upoznat. Posebno ističe kako je jasno navedeno kako se prodaje posjed, a ne i vlasništvo, te da će se to posebno utanačiti sa svakim eventualnim budućim kupcem kupoprodajnim ugovorom do kojeg će doći ako do prodaje i dođe. Dakle, na poljoprivrednom zemljištu su dugogodišnji nasadi vinograda sa svrhom proizvodnje vina, koja je glavna djelatnost Dužnika, a dugogodišnji nasadi vinograda su ušli u temeljni kapital Dužnika, pa ti dugogodišnji nasadi vinograda mogu biti prodavani i kao vlasništvo.

Ocjenjujući prigovore stečajnih vjerovnika GRADA VISA i REPUBLIKE HRVATSKE, kako se prodaju nekretnine i objekti koji su u njihovom vlasništvu, sud prvoga stupnja ocjenjuje da stečajnim vjerovnicima u tom pravcu postoje na raspolaganju izlučni zahtjev, međutim, to svoje pravo mogu ostvarivati prema pravilima koja vrijede za ostvarivanje tih prava izvan stečajnog postupka. Pozivom na odredbu članka 163a. stavak 6. Stečajnog zakona, sud ocjenjuje prigovore stečajnih vjerovnika GRADA VISA i REPUBLIKE HRVATSKE – neosnovanima.

Na kraju, prvostupanjski sud navodi da je imao u vidu i rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-326/05 od 4. ožujka 2005. godine, kojim je određena privremena mjera zabranom otuđenja višegodišnjih poljoprivrednih kultura (nasada vinograda) u ovome stečajnom postupku, a prema Odluci o prodaji. Zaključuje da rješenje o privremenoj mjeri i Odluka o prodaji, nisu u međusobnoj proturječnosti, jer se još rješenjem kojim se potvrđuje Odluka o prodaji – ne prodaje imovina dužnika kao cjeline.

Ovakvo stajalište suda prvoga stupnja nije prihvatljivo.

Dakle, pobijanim rješenjem od 12. svibnja 2005. godine, potvrđena je Odluka o prodaji imovine dužnika kao cjeline donesena na Skupštini vjerovnika 18. studenoga 2004. godine. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-326/05 od 4. ožujka 2005. godine, određena je privremena mjera zabranom otuđenja višegodišnjih poljoprivrednih kultura (nasadi vinograda) na otoku Visu u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu u predmetu broj St-11/01 a prema Odluci o prodaji stečajnog dužnika kao cjeline objavljeno u „Narodnim novinama“ broj 22/05 od 16. veljače 2005. godine, radi osiguranja prava tužitelja REPUBLIKE HRVATSKE nad višegodišnjim poljoprivrednim kulturama – nasadima vinograda na kojima pravo vlasništva polaže VINOGRADAR d.d. u stečaju, Vis, i to na nekretninama položenim u k.o. Vis; te je riješeno da će zabrana trajati do odluke u predmetu kod Trgovačkog suda u Splitu povodom tužbe REPUBLIKE HRVATSKE protiv VINOGRADAR d.d. u stečaju Vis, radi utvrđenja prava vlasništva na dugogodišnjim nasadima vinograda ili do drugačije odluke suda ako se promijene okolnosti zbog kojih je mjera određena.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1694/05 od 3. svibnja 2005. godine potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-326/05 od 4. ožujka 2005. godine kojim je određena privremena mjera.

Dakle, stečajni vjerovnik REPUBLIKA HRVATSKE je kod Trgovačkog suda u Splitu podnio tužbu protiv tuženika VINOGRADAR d.d. u stečaju Vis, radi utvrđenja prava vlasništva dugogodišnjih nasada (nasada vinograda na poljoprivrednom zemljištu), te dok se to pitanje ne riješi, nisu ispunjeni uvjeti da se proda imovina Dužnika.

Dok se pitanje vlasništva ne riješi u posebnoj parnici, preuranjena je odluka prvostupanjskog suda o prodaji imovine Dužnika kao cjeline.

Slijedom iznesenoga, valjalo je žalbu stečajnog vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE ocijeniti osnovanom.

Zbog toga je valjalo temeljem članka 380. točka 3. Zakona o parničnom postupku u vezi članka 6. Stečajnog zakona, ukinuti prvostupanjsko rješenje i riješiti kao u izreci ovoga rješenja.

U ponovnom postupku, sudu prvoga stupnja skreće se pozornost na odredbe Zakona o poljoprivrednom zemljištu. Prema članku 1. stavak 1. Zakona o poljoprivrednom zemljištu, poljoprivredno zemljište je dobro od interesa za REPUBLIKU HRVATSKU i ima njenu osobitu zaštitu. Kako je kazano, pitanje vlasništva je predmet odlučivanja u posebnoj parnici koja je pokrenuta kod Trgovačkog suda u Splitu, pa odluka prvostupanjskog suda do okončanja te parnice je preuranjena.